

JAN WILLEM VAN DIJK

echtgenoot van

LOUISE MARIA BOUMA

13 oktober 1923 - 10 juli 1991

In december 1987 werd hij ziek. Na een ingrijpende operatie leek het een poos beter te gaan. Hij had ook nog geen tijd om dood te gaan; hij was nog zoveel van plan.

In augustus 1990 openbaarde zijn ziekte zich opnieuw.

Nog méér operaties volgden, maar ze hielpen niet echt.

Steeds wéér moest hij een stap terug doen. Steeds vaker moest hij dingen opgeven die voor hem zo belangrijk waren: het fietsen, het zingen in het koor, de wandelingen in zijn geliefde natuur, zijn houtsnijwerk.

Toen duidelijk werd dat hij zou sterven, wilde hij dat thuis doen, omringd door zijn vrouw en kinderen, op de manier waarvan hij dacht dat het goed was.

Tot het laatst toe kon hij, ondanks alle pijn, intens genieten van klassieke muziek en mooie bloemen.

Altijd had hij belangstelling voor de dingen die óns bezig hielden.

Hij maakte het ons gemakkelijker zijn dood te accepteren door over zijn dood te praten en uit te leggen, wat hij voelde.

Zijn diepe geloof in God gaf hem de rust en kracht om door dit lijden heen te gaan.

Wij moeten verder zonder hem en dat hopen wij te kunnen in het besef dat hij nu gelukkig is.

Wij willen alle mensen bedanken die de afgelopen tijd met ons meegeleefd hebben.

Wies, Cécile, Wilma, Marie-louise